

**NOTULEN VAN DE OPENBARE VERGADERING
VAN DE RAAD DER GEMEENTE WEERT
VAN 12 MAART 2002**

1. Onderzoek geloofsbrieven.....	1
2. Ingekomen stukken.....	2
Afscheid van scheidende raadsleden.....	2

VOORZITTER: de heer drs. C.J.J.S. Majoor, burgemeester.

SECRETARIS: de heer mr. J.F.C. van Gilse, gemeentesecretaris.

AANWEZIG zijn de dames G.M.H. Aendekerk-Kunnen en M.C.van Aggel-Zuidgeest, de heren F.L.J.A. Adriaens, A.T. van den Akker, J.J.M. Berckmans, M.S. Berdsfah, A.A. Braam, H. Den Braber en H.W.J. Coolen, de dames E.P.H.M. Frenken-Henderikx en M.H.P. Gresnigt-Raemaekers, de heren A.W.J.M. Geurts, G.J.M. van Heugten, L.F.A. Heuvelmans, A.J.L. Heijmans, M.W. Hompes, L.J.J. Janssen, A.W.P. Kirkels, J.M.G. in den Kleef, H.A. Litjens, J.H.M. Peeters, A.A.J.C. Schouwenaars en J.W.G. Schroeten, mevrouw M.M.G.J. Sonnevile-Stassen en de heren P.J.H. Sijben, P.J.R.L. Verheggen en F.H.H. Weekers.

AFWEZIG de heren J.I.J. Henkens (met kennisgeving) en A.R.M. Müller.

De voorzitter opent te 19.30 uur de vergadering met gebed. Hij heet een ieder van harte welkom in deze feestelijke raadzaal. Hij deelt mede dat bericht van verhindering is ontvangen van de heer Henkens. Hij betreurt het dat voor deze laatste raadsvergadering van de raad in deze samenstelling geen bericht van verhindering is ontvangen van de heer Müller.

1. Onderzoek geloofsbrieven.

De voorzitter benoemt tot leden in de commissie tot onderzoek der geloofsbrieven de heren Braam, Schouwenaars en Janssen.

Hierna schorst hij te 19.36 uur de vergadering voor de duur van het onderzoek.

Schorsing

De voorzitter heropent te 19.45 uur de vergadering. Hij verzoekt de voorzitter van de commissie verslag uit te brengen van de bevindingen.

De heer Braam: Mijnheer de voorzitter. De commissie uit de raad, in wier handen werden gesteld de geloofsbrieven en verdere bij de Kieswet gevorderde be-

scheiden, ingezonden door F.L.J.A. Adriaens, A.T. van den Akker, J.J.M. Berckmans, M.S. Berdsfah, J.B.H. van den Boogaard, J.M. Cardinaal, H.W.J. Coolen, A.J. Egging, A.W.J.M. Geurts, M.H.P. Gresnigt-Raemaekers, J.I.J. Henkens, J.J. Hendriks, A.J.L. Heijmans, C.J.C. Jacobs-Verstappen, W.D.H.M. Janssen-Camp, H.P.M. Lempens, M.C.M. Lempens, P.P.E. Lempens, H.A. Litjens, T.W.G. Meulen, M.J.L.M. Nouwen-Jacobs, J.H.M. Peeters, M.M.G.J. Sonnevill-Stassen, G. Soyugüzel, P.J.H. Sijben, P.J.R.L. Verheggen, J.H.F. Vossen, F.H.H. Weekers en M. Zaâboul, rapporteert de raad dat zij bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht en in orde bevonden. Gebleken is dat de op 8 maart 2002 benoemd verklaarden aan alle in de Kieswet en de Gemeentewet gestelde eisen voldoen. De commissie adviseert de gemeenteraad dan ook hen toe te laten als lid van de raad.

Aldus wordt besloten.

De voorzitter ontbindt de commissie tot onderzoek der geloofsbrieven, onder dankzegging aan de leden voor de genomen moeite.

2. Ingekomen stukken.

Proces verbaal van de zitting van het hoofdstembureau tot het vaststellen van de uitkomst van de stemming en van de zitting van het centraal stembureau tot het vaststellen van de uitslag van de verkiezing van de leden van de gemeenteraad.

Het proces-verbaal wordt voor kennisgeving aangenomen.

Afscheid van scheidende raadsleden.

De voorzitter: Zeer geachte leden van de gemeenteraad, zeer geachte gasten, vrienden, familie, bekenden en nauw betrokkenen van de leden van de raad, met name van hen die hier vandaag afscheid nemen.

Het is een bijzonder moment. Het is 'sowieso' een bijzonder moment als de raad de raadsperiode van vier jaar afsluit, maar dit is in diverse opzichten een heel bijzonder moment. U bent de laatste Weerter monistische raad en dat is reden hierop even terug te kijken, want er staat nogal wat te veranderen. Hoe we daar precies zullen uitkomen en hoe we dat precies zullen verwerken, zal nog moeten blijken; we zullen het met elkaar vorm moeten geven.

Een bijzonder moment is het ook omdat vandaag van 14 raadsleden afscheid wordt genomen, waarbij wij er overigens rekening mee moeten houden dat enigen van de leden van de raad die a.s. donderdag aantreden, gelet op hun aspiraties om tot het wethouderschap toe te treden, het raadslidmaatschap weer vaarwel zullen moeten zeggen. In ieder geval moet deze gemeenteraad vandaag bijna de helft van het aanwezige kader uitzwaaien en dat is ongetwijfeld een gevoelig verlies. In totaliteit vertrekt, naar ik snel heb uitgerekend, 149,5 jaar raadslidmaatschap, en dat is niet niks. We mogen ervan uitgaan dat in deze raadsperiode ongeveer 50 raadsvergaderingen zijn gehouden, wat betekent dat ten minste ook 350 commissievergaderingen hebben plaatsgevonden. Toen ik er zojuist even met het MT over

praatte, werd het idee geopperd ook nog een soort Olympische kwalificatie af te geven, zoals: is het de beste raad ooit, is het de beste raad van na de oorlog, of de beste raad van de afgelopen vier jaar!? Ik laat het graag aan uzelf over uw eigen balans op te maken en uw eigen kwalificatie daaraan te geven. Ik heb niet nagegaan hoeveel besluiten in deze vier jaar zijn genomen, noch heb ik geteld hoeveel pagina's raadsnotulen vervaardigd zijn en uitgerekend hoe lang gemiddeld per raadsvoorstel gepraat is. Wel wijs ik erop dat bij mijn aantreden door ieder van u in individuele gesprekken werd aangegeven dat de raadsvergaderingen wat korter zouden moeten worden. Ik bied u mijn verontschuldiging aan dat ik er niet in ben geslaagd u daaraan te houden. Het zijn echter wel altijd interessante en pittige discussies geweest, discussies ook in een grote mate van collegialiteit en met respect voor elkaar. Graag wil ik dat hier met erkentelijkheid memoreren.

Afscheid nemen van 14 raadsleden vergt speciale aandacht en in dat opzicht wil ik een cesuur aanbrenge. Er zijn zeven raadsleden die korter dan 12 jaar in de gemeenteraad hebben gezeten en er zijn er 7 die er langer dan 12 jaar deel van hebben uitgemaakt. Ik hoop dat u er begrip voor hebt dat ik de zeven raadsleden die er korter dan 12 jaar in hebben gezeten kort zal noemen en namens het gemeentebestuur een fraai, typisch Weerter cadeau zal overhandigen, met een bos bloemen verlucht, en dat ik de zeven raadsleden die langer dan 12 jaar in de raad hebben gezeten zal vragen telkens één voor één naar voren te komen, in aanwezigheid van ieders partner. Over het cadeau wil ik nog het volgende opmerken. Sommigen van u krijgen dat cadeau, terwijl zeker de kans bestaat dat ze alsnog zullen terugkeren in de raad. Als dat zo is, zullen ze het moeten teruggeven, want we zijn wel goed, maar ook zuinig!

14 raadsleden nemen afscheid. Ik heb ze in volgorde van anciënniteit gezet. De heer Hompes is het laatst aantredende raadslid. Hij heeft een half jaar in onze raad mogen vertoeven en is nu al aan het einde van zijn periode gekomen.

Vier jaar hebben in de raad gezeten de heer Müller, de heer Schroeten en de heer Kirkels. Zij allen hebben zich in diverse commissies functionerende verdienstelijk gemaakt, ieder met zijn eigen stem, toonzetting en speciale punten van aandacht. Zij waren wat dat betreft heel herkenbare leden van deze raad.

Zeven jaar zijn lid van deze raad geweest de heren Den Braber en Heuvelmans, beiden heel karakteristieke en wat mij betreft ook onvergetelijke leden van deze raad.

Tenslotte heeft mevrouw Frenken acht jaar lang deel uitgemaakt van deze gemeenteraad. Ook haar optreden zullen wij niet vergeten, waarbij met name haar grote belangstelling voor de portefeuille onderwijs ons altijd is opgevallen.

Bij mijn toespraak tot de zeven andere raadsleden wil ik eveneens uitgaan van anciënniteitsopbouw, waarbij ik met de kortst zittende 12-jarige wil beginnen en uiteindelijk bij de 22-jaar zittende wil eindigen. Ik nodig mevrouw Ria van Aggel-Zuidgeest uit naar voren te komen en haar partner te vragen zich bij haar te voegen, om haar niet alleen letterlijk, maar ook figuurlijk bij te staan.

Ria. Ik ben erachter gekomen dat jij het lentekind van deze raad bent, want je bent op 21 maart in Rotterdam geboren. Het is geen toeval, denk ik, want je hebt die uitstraling altijd gehouden. 12 jaar lang heb je het raadslidmaatschap ingevuld, waaronder ook een aantal jaren als wethouder in Stramproy. Je bent betrokken lid geweest van diverse commissies: de commissie welzijn, onderwijs en personeelszaken, eerder de commissie welzijn, sport en recreatie en de commissie sociale voorzieningen, toerisme en volksgezondheid. Ik denk dat ik mag zeggen dat jij uitblonk als een buitengewoon attente, toegewijde, betrokken, zorgzame vrouw, die met heel veel gevoel van verantwoordelijkheid deze functie vervulde. Je bent niet alleen in het raadswerk actief geweest. Daarbuiten was je bijvoorbeeld coördinatrice van de Hartstichting en je bent heel actief, nog steeds, maar ook geweest, voor Derde Wereldhulp, Bojanowo, Vida Feliz, waarheen je een onvergetelijke reis hebt gemaakt. Kortom, je bent iemand die op alle mogelijke wijzen zich maatschappelijk heeft ingezet. Je hebt je ook een buitengewoon sterke vrouw getoond, toen je niet alleen als inwoner van de gemeente, maar ook als moeder getroffen werd door een zeer zwaar lot. Ik heb altijd grote bewondering gehad voor de manier waarop je dat lot hebt gedragen en nog steeds draagt, en dat geldt ook voor Johan. Je bent iemand die we zullen missen. Je hebt met overtuiging gezegd ermee te willen ophouden; je hebt het met geweldig veel liefde en plezier gedaan, maar acht de tijd gekomen het door anderen te laten overnemen. Het is mij een buitengewoon groot genoegen je te kunnen mededelen dat het vanwege de manier waarop je dat steeds hebt gedaan Hare Majesteit heeft behaagd jou koninklijk te onderscheiden! (Applaus)

Ik verzoek Jacques in den Kleef in het strijdperk te treden, met partner indien aanwezig.

Jacques, een geboren en getogen Stramproyenaar, die als zodanig ook steeds herkenbaar heeft gefunctioneerd, maar daaraan vervolgens een Weerter dimensie heeft toegevoegd en wat dat betreft iemand die heel duidelijk een groei heeft doorgemaakt in het raadslidmaatschap. Vanuit het Stramproyse aantredend en daarbij een belangrijke rol vervullend in het samengaan van de twee oorspronkelijk zelfstandige gemeenten, heb je je in toenemende mate als een heel herkenbaar en eigenzinnig raadslid ontwikkeld. Je hebt dat ook altijd willen zijn en je hebt het met overtuiging gedaan. Je hebt in diverse commissies gezeten: volkshuisvesting, stadsontwikkeling, ruimtelijke ordening en milieu, de commissie financiën, in het verleden in de commissie AZ en RO en in de commissie welzijn, onderwijs, cultuur en sociale zaken. Lang is gehoopt dat je nog een tijdje in de raad zou blijven zitten om je onmiskenbare geluid en je eigen kleur in de raad te blijven geven, maar helaas – maar ook fijn voor jou – heb je een zodanige loopbaanontwikkeling bij je hoofdwerkgever doorgemaakt, het Waterschap Roer en Overmaas, als adjunct-directeur, dat je hebt moeten vaststellen dat dat niet te combineren valt. Ik kan me daarbij wel iets voorstellen, want ook het waterschap is een werkgever die in toenemende mate veel aandacht vergt. Jou kennende, zul je daarin al je energie stoppen, zoals je ook altijd in het raadslidmaatschap hebt gedaan.

Samenvattend mag worden gezegd dat jij als raadslid iemand was die recht op zijn doel afging, die met kennis van zaken en openstaand voor suggesties en argumenten, maar ook kritisch en prikkelend als harde werker voor je mening durfde uit te komen en die ‘unvervroren’ in ons midden lei. Je kreeg niet altijd gelijk, en dat is ook goed – zo moeten we het ook houden, nietwaar mevrouw In den Kleef? Vanwege de manier waarop je dat allemaal hebt gedaan heb ook jij ten volle de koninklijke onderscheiding verdiend die ik je nu graag wil opspelden. (Applaus)

Mag ik Ger en mevrouw Van Heugten vragen in het midden te treden.

Beste Ger. Je bent zo’n beetje halverwege, net 50, geboren op 1 mei 1951. Die datum viel me opeens pregnant op. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat alleen dat al een duidelijke predestinatie voor Ger is geweest in zijn politieke loopbaan. Je bent al zeer geruime tijd een buitengewoon actief en betrokken lid van de Partij van de Arbeid en je bent 14 jaar lid van deze gemeenteraad geweest, eerst in de periode 1986-1990, vervolgens van 1992 tot heden. Je was lid van de commissie welzijn, onderwijs en personeelszaken, de commissie sport en sportieve recreatie, in het verleden ook lid van tal van andere commissies, met name ook actief op het gebied van de commissie voor gemeentewerken en zeer betrokken op het terrein van wijk- en buurtbeheer en verkeer. Je bent bovendien ook in je partij heel actief geweest, zes jaar lang als afdelingsvoorzitter en je hebt het heel duidelijk van de grond af opgebouwd. Je vervulde je maatschappelijke betrokkenheid vanuit een heel pragmatische inbreng, heel praktisch, dichtbij de mensen, bij datgene wat je tegenkwam aan problemen, moeilijkheden en vragen, wat je ook op een heel eenvoudige wijze over het voetlicht kon brengen, zodanig dat iedereen verdomd goed kon begrijpen wat de bedoeling was en waarover het ging. Je bent sociaal-democraat in hart en nieren. Met name in Keent, Fatima en het centrum heb je je voor het onderwijs, met name de huisvesting ervan, zeer ingezet. Wat dat betreft mag je bijna zeggen dat je een sociaal-democraat was van de oude stempel. Het enige wat er nog aan ontbreekt is de gebreide pullover, maar die krijg je misschien de volgende keer op 1 mei!

Je hebt best een paar moeilijke maanden achter de rug, want het was eigenlijk tegen je zin dat je je politieke loopbaan nu al gaat afronden, maar op een gegeven moment heb je de consequentie aanvaard van het feit dat het politieke systeem werkt zoals het is. Toen je werd geconfronteerd met de plek die voor jou voorzien was door de plaatsingscommissie, heb je geconcludeerd dat daarmee een groot deel van de aantrekkelijkheid voor je wegviel. Wat ik heel sterk en opvallend vond van je, is de wijze waarop je dat hebt geaccepteerd, zonder rancune, met een grote mate van blijvende vriendelijkheid, niet alles acceptierend, maar wel nog steeds als een buitengewoon menselijk iemand dat verwerkend. Ik vind dat je daarvoor heel veel respect verdient. Dat geldt temeer omdat de mens Ger van Heugten als actief bij de samenleving betrokkene, en dat vanuit zijn hart doend, ook laat zien dat hij daarmee niet ophoudt. Je bent alweer druk bezig met je in een aantal activiteiten en maatschappelijke functies te profileren. Het enige wat jammer is, is dat je inmiddels een leeftijd hebt bereikt die het je onmogelijk maakt nog te blijven fluiten, want ook dat deed je ongetwijfeld meer dan voortreffelijk.

Ger. Ook jij mag je vanaf nu drager van een koninklijke onderscheiding weten. Ik feliciteer jullie daarmee van harte. (Applaus)

Graag verzoek ik nu mevrouw Truus Aendekerk en echtgenoot naar voren te komen.

Lieve Truus. Je zult op alle mogelijke wijzen in onze herinnering blijven, maar voor mij blijf je toch ook altijd een beetje de vrouw van de tochtende raadzaal. Ik ben heel blij dat we dat probleem uiteindelijk samen met de hulp van je zoon hebben kunnen oplossen, want het was heel vervelend; je zult er maar onder moeten zitten. Het is jammer dat je net nu die plek wat aantrekkelijker wordt in ieder geval voorlopig afscheid zult moeten nemen.

16 jaar lang ben jij actief geweest in de raad, eerst in Stramproy, want je bent een geboren en getogen en onvervreemdbaar Stramproyse, maar sinds de fusie van beide gemeenten ook lid van de raad hier. Je hebt zitting gehad in de commissie gemeentewerken, sport en sportieve recreatie en in het verleden in de commissie openbare werken en milieu. Je bent er altijd op een geweldige manier betrokken bij geweest. Je zei niet altijd zoveel, maar je lette altijd heel goed op en wist precies waar het om ging. Ik heb daarvoor heel veel respect, ook voor de wijze waarop je er los van je grote en zware privé-zorgen samen met je man steeds in bent geslaagd dit op een hele innemende en hartelijke manier te blijven doen. Niet alleen deed je dat in raadsverband. Je deed het ook voor bijvoorbeeld het vluchtelingenwerk en je was ook actief in het kerkbestuur en in de buurtvereniging. Samen met je man zat je in de Joekskapel van Mingelmoos en droeg daar, als ik wel ben geïnformeerd, de trom. Hopelijk komt nu de tijd dat jullie samen op de Solex kunnen, want dat is een van de zeer grote hobby's die jullie en met name je man altijd heel erg heeft beziggehouden.

Truus. Je wilt er nog niet mee ophouden, dus let je scherp op hoe de hazen verder gaan lopen. Afhankelijk daarvan moet je over een paar dagen, of enige weken – dat hangt ervan af hoe snel het allemaal gaat – het cadeau teruggeven, of je mag het houden. Als je het mag houden, hoop ik in ieder geval dat je het zult bewaren als een dankbare herinnering aan 16 hele goede en vruchtbare jaren in het politieke werk in onze gemeente. Proficiat vanwege het feit dat ook jij je vanaf vandaag koninklijk onderscheiden mag weten! (Applaus)

Graag vraag ik nu Bert Janssen samen met zijn partner naar voren te treden.

Beste Bert, thans wonende in Stramproy, maar geboren in Weert, meer in het bijzonder in Laar als ik goed ben geïnformeerd, ooit begonnen, ruim 28 jaar geleden, op de Lijst Kuppens; dat zegt sommige mensen in deze raad nog heel veel, heb ik begrepen. Althans: René Verheggen begint bedenkelijk te kijken! Je bent twee periodes raadslid geweest, van 1975 tot 1982 en na een onderbreking van negen jaar nog een keer vanaf 1991 tot vandaag. Je vindt dat het langzamerhand ook voldoende is. Je hebt al vanaf je 28ste het raadslidmaatschap bekleed en dat na de genoemde onderbreking nog eens opgepakt, zeer toegewijd, zeer belezen, zeer helder en herkenbaar formulerend, vanuit een bepaalde politieke visie en als zodanig een onmiskenbaar en onvervreemdbaar geluid vanuit die hoek, waar ik altijd speciaal naar moest kijken omdat ik dacht dat hij wel weer wat zou willen zeggen, en

inderdaad: dan zwaaide hij alweer. Raadswerk is veeleisend. Zo heb je het altijd opgevat en ingevuld in de commissie volkshuisvesting, stadsontwikkeling, ruimtelijke ordening en milieu en vanuit het bekende adagium ‘kennen en gekend worden’. Daar zette je je voor in, je stelde het je tot een eer om daarvan uit te gaan. Opvallend en in herinnering blijft je stellingname in 1998, toen het over het zeer ‘rumoereuze’ onderwerp drugsnota ging, waarover jij vanuit principiële overwegingen de mening hebt verdedigd dat de komst van coffeeshops niet wenselijk was. Je hebt dat met buitengewoon veel overtuigingskracht gedaan. Je hebt weliswaar niet gelijk gekregen, maar dat hoeft ook niet altijd. Zo heb je nooit je werk gedaan. Jou ging het erom vanuit je eigen persoonlijke verantwoordelijkheid je geluid te laten horen, je mening kenbaar te maken, wetende dat niemand altijd gelijk krijgt. Daarom is een gemeenteraad zo’n geweldig vormende omgeving. Je bent niet alleen in de politiek actief geweest, je bent dat ook voor bijvoorbeeld het Royer Think, in Jong Nederland ben je vele jaren betrokken geweest en daarnaast mogen we zeker ook de reis memoreren die je recent met Ria van Aggel samen hebt gemaakt naar Brazilië in het kader van Vida Feliz, wat ‘gelukkig leven’ betekent. Op die manier hebben jullie ongetwijfeld nog een keer te kennen gegeven dat jullie je daarvoor samen zullen blijven inzetten. Ik hoop dat de zinspreuk ‘gelukkig leven’ ook aan jullie gegund zal zijn in de komende jaren, die hopelijk in een aantal opzichten wat rustiger en overzichtelijker zullen worden, en dat daarbij de koninklijke onderscheiding die ik je mag opspelden een extra onderstreping mag vormen. Proficiat en bedankt voor alles wat je hebt gedaan. (Applaus)

Nu wil ik graag de heer Ad Schouwenaars en partner in ons midden zien.

Beste Ad. Ook voor jou komt vandaag een eind aan een lange en bewogen politieke loopbaan, waaraan je op een buitengewoon karaktervolle en onvervreembare wijze invulling hebt gegeven, 20 jaar lang op alle mogelijke wijzen actief, met een grote mate van dynamiek en een grote mate van inzet: kritisch, felle debater, ironiserende opmerkingen, grote dossierkennis, strijdbaar en met een warm hart kloppend voor Weert, waar je het geluk ook op andere manieren gevonden hebt. Je gaat niet helemaal uit de politiek, je blijft nog in het partijbestuur – misschien dat je daar de loco-burgemeester van Roermond nog een beetje in de touwen moet houden! –, maar je hebt gezegd dat het raadslidmaatschap – en ik kan me dat voorstellen, zeker op de manier waarop jij dat altijd hebt ingevuld – langzamerhand maar eens aan 30- en 40-jarigen moet worden overgedragen en dat de opa’s en oma’s zich nu maar eens met de kleinkinderen moeten gaan bemoeien; ik heb al een paar keer mogen vaststellen dat je dat met geweldig veel overtuiging, hartstocht en liefde doet. Je hebt groot gelijk dat je daar ook tijd voor inruimt, want ze zijn groot voordat je er erg in hebt.

Je bent ook vier jaar een heel verdienstelijk wethouder geweest, zij het dat je daaraan in een aantal opzichten gemengde gevoelens hebt overgehouden. Ik ga daarop nu niet uitgebreid in. Het is inherent aan een politiek bestaan dat je dat kan overkomen. Ik heb het knap gevonden dat je ondanks de pijn die je daarvoor hebt moeten wegslikken na die vier jaar je rol bent blijven vervullen vanuit de intentie je in te zetten voor het belang van deze stad. Dat moet ik iedereen nog maar zien

doen. Het politieke leven vergt het, maar niet iedereen brengt dat op. Jij hebt je ook wat dat betreft een militair in hart en nieren getoond. Je ging voor de troepen uit, soms iets te ver, maar wel met overtuiging en met grote moed en hartstocht. Daarvoor ben je al geridderd, met name voor de manier waarop je je militaire bestaan hebt ingevuld en dat mag ik je vandaag dus niet aanbieden. Ik heb echter wel het grote genoegen je hier namens het stadsbestuur de Penning van Verdienste plus de oorkonde te overhandigen voor al datgene wat je voor Weert hebt gedaan. De oorkonde luidt als volgt:

“Burgemeester en wethouders van Weert,

overwegende:

- dat de heer Adam, Adrianus, Johannes, Cornelius Schouwenaars, geboren te Hoeven op 27 augustus 1939 en wonende Nassaulaan 1 te Weert, op 12 maart 2002 afscheid neemt als lid van de raad der gemeente Weert;
- dat hij sedert 1982 zonder onderbreking deel uitmaakt van de gemeenteraad van Weert, waarvan een groot aantal jaren als fractievoorzitter;
- dat hij tijdens deze periode zowel lid en voorzitter was van diverse commissies, t.w. de commissie algemene zaken en volksgezondheid, de commissie financiën, onderwijs en personeelszaken, de commissie volkshuisvesting, stadsontwikkeling, ruimtelijke ordening en milieu en de commissie onderzoek jaarrekening;
- dat hij in de periode 1994-1998 als wethouder volkshuisvesting, stadsontwikkeling en ruimtelijke ordening deel uitmaakte van het college van burgemeester en wethouders;
- dat hij zich door het vervullen van deze functies gedurende de periode van 20 jaar bijzonder verdienstelijk heeft gemaakt voor de stad Weert en haar inwoners;

gelet op de bepaling in artikel 4 van de Verordening op de Erepenninng en de Penning van Verdienste van de gemeente Weert;

b e s l u i t e n

aan de heer Adam, Adrianus, Johannes, Cornelius Schouwenaars als blijk van grote waardering en erkentelijkheid toe te kennen de Penning van Verdienste van de gemeente Weert en hem deze uit te reiken op 12 maart 2002 bij zijn afscheid van de raad der gemeente Weert.”

(Applaus)

Tenslotte verzoek ik de heer Ad Braam en zijn partner naar voren te treden.

Beste Ad. Ik moet iedere keer weer twee keer kijken als ik je leeftijd lees en dan vervolgens het beeld zie, want je bent bijna 70 en dat is nauwelijks voor te stellen, want je staat er nog steeds als Hollands Glorie bij, en ongetwijfeld heb je dat ook te danken aan de Hollands Glorie die naast je staat. Je bent niet geboren in Weert, maar je bent wel helemaal Weert geworden. Je bent op 17-jarige leeftijd in Weert terechtgekomen, samen met je ouders. Vanaf 1949 heb je hier je leven, je geluk en je lot gevonden, en op wat voor manier! Vanaf 1980 ben je raadslid voor het

CDA. Vandaag wordt dus een einde gemaakt aan 22 jaar raadslidmaatschap. Je bent er niet zo maar van het ene moment op het ander ingerold, je bent eerst maatschappelijk op andere manieren heel actief geweest, bijvoorbeeld bij je werkgever DAF Trucks in Eindhoven als lid van de ondernemingsraad, waarvan een deel van de periode als vice-voorzitter. Je bent ook in een zangkoor, de Gezellen van St. Jozef, nog actief geweest als voorzitter. Hoe het met het zingen was weet ik niet, maar het voorzitterschap zal je goed zijn afgegaan! Dat is heel lang geleden. Daarna begon het steeds meer vorm te krijgen. Vanaf 1963, nog als jonge jongen, 31 jaar, trad je aan als voorzitter van de voetbalvereniging Megacles, en dat ben je tot 1987 gebleven, 23 jaren! Bij die vereniging ben je nooit vergeten; op de achtergrond ben je altijd betrokken gebleven en sinds kort ben je ook bereid gevonden weer aan te treden als voorzitter, om het samengaan met Wilhelmina voor te bereiden, want je bent met hart en ziel verknocht aan Megacles, maar je bent er ook van overtuigd dat die samengang noodzakelijk is voor het toekomstig welbevinden van de voetbalsport in Weert. Via het voetballen ben je in de politiek terechtgekomen. Ik vroeg me af of we je moesten zien als de Berlusconi van Weert, maar ik heb jou nooit kunnen betrappen op truukjes die ik van hem wel eens lees! Wel was je mede-oprichter van de Weerter Sportraad en de eerste voorzitter daarvan, tot 1978, en vanaf dat moment erevoorzitter van die sportraad geworden.

Je was ook mede-oprichter van het CDA in Weert, in 1976/1977, en het eerste echte CDA-raadslid, d.w.z. een raadslid dat niet voortkwam uit een van de vormende partijen. ZO kwam je als eerste CDA-raadslid in de raad terecht, een CDA dat je onder anderen met de bekende Rob Persoon had opgericht. Je bent in de KNVB zeer actief geweest, lid geweest van de Algemene Ledenvergadering, voorzitter van het Amateur Voetbalparlement van de KNVB, lid van verdienste van de KNVB – je bent er Ger van Heugten waarschijnlijk wel eens tegengekomen, voetballend of langs de lijn –, bestuurslid van de sectie voetbal van de Nederlandse Katholieke Sportfederatie, kortom: voortdurend in de weer en voortdurend vol inzet.

Drie raadsperioden ben je lid geweest van de commissie algemene zaken en volksgezondheid, van de commissie financiën, onderwijs en personeelszaken, van het Sportorgaan en de commissie sport en sportieve recreatie, lid van de commissie gemeentewerken, van de commissie georganiseerd overleg, van de commissie onderzoek jaarrekening, kortom: het is bijna te lang om het allemaal op te sommen, maar aan het einde van die 22 jaar wilde ik het toch één keer doen.

Na 22 jaar vind je het welletjes. Je hebt niet alle fiducia in de omslag van ons stelsel van monisme naar dualisme; je moet nog maar zien wat daarvan wordt. Het feit is ook daar dat het raadswerk buitengewoon veel tijd in beslag neemt, zeker als fractievoorzitter, en dat je je misschien langzamerhand toch wat meer wilt wijden aan je gezin, vijf kinderen, de kleinkinderen, en ga ook eens een keer samen op de fiets, zou ik haast zeggen!

Ad. Jij neemt hier afscheid als een zeer prominent lid van deze raad. Het is vanzelfsprekend dat ik jou allereerst van harte mag gelukwensen met het feit dat het Hare Majesteit zonder enige terughoudendheid heeft behaagd je daarvoor konin-

lijk te onderscheiden. Tegelijkertijd mag ik daaraan toevoegen dat daar ook de Penning van Verdienste bijhoort, waarvan de oorkonde als volgt luidt:

“Burgemeester en wethouders van Weert,
overwegende:

- dat de heer Adrianus, Albertus Braam, geboren te Ede op 15 juni 1932 en wonende Nassaulaan 9 te Weert, op 12 maart 2002 afscheid neemt als lid van de raad der gemeente Weert;
- dat hij sedert 1982 zonder onderbreking deel uitmaakt van de gemeenteraad van Weert, waarvan een groot aantal jaren als fractievoorzitter;
- dat hij tijdens deze periode gedurende drie raadsperioden lid was van de commissie algemene zaken en volksgezondheid, alsmede van de commissie financiën, onderwijs en personeelszaken, de commissie financiën en eveneens gedurende drie periode lid was van het Sportorgaan en de commissie sport en sportieve recreatie;
- dat hij daarnaast nog lid is geweest van de commissie gemeentewerken, de commissie voor georganiseerd overleg en de commissie voor onderzoek van de jaarrekening;
- dat hij zich door het vervullen van deze functies gedurende de periode van 20 jaar bijzonder verdienstelijk heeft gemaakt voor de stad Weert en haar inwoners;

gelet op de bepaling in artikel 4 van de Verordening op de Erepennig en de Penning van Verdienste van de gemeente Weert;

b e s l u i t e n

aan de heer Adrianus, Albertus Braam als blijk van grote waardering en erkentelijkheid toe te kennen de Penning van Verdienste van de gemeente Weert en hem deze uit te reiken op 12 maart 2002 bij zijn afscheid van de raad der gemeente Weert.”

(Applaus)

Dames en heren. Voordat ik de cadeaus ga overhandigen en vervolgens het woord geef aan wethouder Verheggen als nestor van de raad, wil ik nog één keer uw speciale waardering en warm applaus vragen voor de partners van al degenen die hier vandaag afscheid nemen. Tot hen collectief wil ik nog eens zeggen dat zonder hun steun en zonder hun bereidwilligheid om hun partner hiervoor af te staan, zij niet hadden kunnen doen wat zij steeds hebben gedaan en op de manier zoals ze dat steeds hebben gedaan. Ieder krijgt het in zijn politiek bestaan wel eens hard voor de kiezen en als er dan geen thuisfront is waar je een schouder vindt om dat af te reageren, hetzij door eens stevig te vloeken, hetzij door een keer een traan te laten, dan kan je politieke loopbaan niet vruchtbaar en continu zijn. Daarom ook de partners: buitengewoon bedankt voor datgene wat jullie betekend hebben voor de loopbaan van jullie echtgenoten/echtgenotes. Proficiat dat jullie hen nu op deze feestelijke wijze van ons terugkrijgen!

(Applaus)

(De voorzitter overhandigt de afscheidnemenden cadeaus.)

Wethouder Verheggen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren leden van de raad, dames en heren. Het is met enige schroom dat ik hier sta. In de tijd dat ik in deze raad heb mogen vertoeven, en dat is lang, zoals wel blijkt uit het feit dat ik nestor ben, heb ik veel meegemaakt, maar ik heb nog nooit meegemaakt dat 14 van de 29 raadsleden afscheid nemen. Dat is toch wel heel bijzonder, wetend ook dat door een aantal dat afscheid heel bewust gekozen is, door anderen niet. Ik zal enkele woorden tot de scheidende raadsleden richten, al vraag ik me af wat ik nog kan toevoegen aan de informatie die u reeds hebt verstrekt, c.q. aan uw woorden van dank.

Allereerst wil ik iedereen die vanavond onderscheiden of gedecoreerd is, daarmee feliciteren: Ad Schouwenaars met zijn Penning van Verdienste, Jacques in den Kleef, Truus Aendekerk, Ger van Heugten, mevrouw Van Aggel en Bert Janssen met hun koninklijke onderscheiding en Ad Braam met zijn dubbele onderscheiding. Mijn felicitaties gaan natuurlijk ook uit naar de partners en de familieleden die vandaag in zo grote getale aanwezig zijn. Het is vandaag in feite een groot familiegebeuren.

Mijn afscheidswoord had ik willen beginnen met de heer Müller, maar die is helaas niet aanwezig, daarom begin ik bij jou, Ad Schouwenaars. Wij hebben samen een groot aantal jaren in deze raad gezeten. Beiden hebben we dezelfde ervaringen: wethouder geworden en als wethouder gegaan. Beiden hebben we ook iets gemist: sámen wethouder zijn, en dat kan helaas niet meer, want je hebt besloten ermee te stoppen. Ik denk met heel veel plezier terug aan de tijd die we hier samen hebben doorgebracht en aan de wijze waarop we samen een tijd oppositie hebben gevoerd. We hebben wel eens met elkaar in de clinch gelegen, maar we konden elkaar altijd weer vinden als het over Weert ging. Daarvoor ook mijn persoonlijke dank.

Ton Kirkels heb ik vooral leren kennen in de commissie gemeentewerken en de commissie verkeer, waar hij zich ontpopte als een zeer grote deskundige. Hadden we het over verkeer, logistiek, bevoorrading en verkeersstromen, dan was Ton niet alleen degene die aan die discussie deelnam, maar probeerde hij daaraan ook vanuit zijn werk een bijdrage te leveren. Voor de rol die hij op die wijze vervulde ben ik hem heel erkentelijk.

Bij Els Frenken moet ik iets aanvullen wat u vergeten bent. Behalve dat ze vier jaar raadslid van deze gemeente is, is zij ook vier jaar wethouder geweest van de gemeente Stramproy, en dat hoort nu ook volledig bij deze gemeente. Met jou heb ik nooit in de commissie gezeten, Els, en ik heb met jou ook niet de onderhandelingen mogen voeren die ertoe hebben geleid dat Weert en Stramproy gefuseerd zijn en waarin jij, naar ik heb vernomen, een belangrijke rol hebt vervuld, maar ik heb jou wel leren kennen als iemand die nauw betrokken was bij het onderwijs in Weert. Die discussie-inbreng van jou zal ik nooit vergeten.

Toen Jacques in den Kleef kwam, werd mij verteld dat hij geen gemakkelijke was. In de beginfase moest ik hem wel eens aankijken om te weten te komen wat hij precies bedoelde. In de afgelopen jaren hebben wij zeer veel oogcontact gehad en zijn we elkaar steeds beter gaan begrijpen. Vaak wisten we zonder woorden al wat

we bedoelden; dat is in de afgelopen raadsvergadering nog gebleken. Ik denk met veel plezier terug aan de tijd waarin ik met jou in deze raad heb mogen werken, Jacques, en aan je rol in de commissie financiën.

Als ik de naam van Henk den Braber noem, denk ik direct aan Harrie Geuskens, die onlosmakelijk met jou verbonden is. Ik heb jou vooral meegemaakt in de commissie bezwaarschriften ingevolge de Algemene Bijstandswet en daar heb ik jou leren kennen als een prettige, zorgvuldige collega. Dat zelfde beeld houd ik ook aan jou over van de bijdragen die je in de raad leverde. Als je het woord nam, was dat heel helder, duidelijk en weloverwogen. Ik ben je daar erkentelijk voor.

Ik ga door naar, ik zou bijna zeggen 'ons Truus': Truus Aendekerk. Misschien voerde ze in de raad niet zoveel het woord, maar in de commissie waarin ik haar heb meegemaakt was ze absoluut de belangenbehartigster van de inwoners van Stramproy als het ging om problemen op het gebied van de openbare ruimte. Daarin heb ik haar leren kennen als iemand die zich niet met een kluitje in het riet liet sturen. Als het moest, kwam ze bij herhaling terug op zaken waarnaar ze gevraagd had en die niet opgelost waren.

Ger. Toen ik me in het dossier verdiepte, vroeg ik me af in welke commissie jij eigenlijk niet hebt gezeten; volgens mij ongeveer in alle. Van een aantal ken ik jou, onder andere verkeer en langer geleden van gemeentewerken. Zeker als het om verkeer ging – ik noem de parkeerproblematiek in de Julianalaan – was je een vasthoudend bestuurder, die ervoor bleef gaan om een bepaald probleem opgelost te krijgen.

Tjeu Hompes was ontzettend blij toen hij een aantal maanden geleden in de gemeenteraad kwam. Ik denk dat het voor hem een heel bijzonder moment was, want hij is niet alleen jarenlang politiek geïnteresseerd geweest, maar hij was ook de man die zich binnen de FNV – de Bouw- en Houtbond, als ik het wel heb – met sociale aspecten bezighield. Ik vind het jammer voor je dat de termijn zo kort is geweest, maar ik hoop dat je hierop met plezier blijft terugkijken.

Leon. Ik kan eigenlijk niet geloven dat ik hier afscheid van je moet nemen. Misschien verandert het nog en behoor jij tot degenen die je cadeau zult moeten teruggeven. Vanuit de commissie voor financiën zal ik erop toezien dat dat dan ook gebeurt! Behalve lid van de fractie van de PvdA en lid van de commissie voor financiën was je ook vier lang voorzitter van de commissie onderzoek jaarrekening, in welke commissie je met je collega-raadsleden het doen en laten van dit college controleerde en daarvoor elk jaar ook weer décharge verleende.

Ad Braam heb ik alle 20 jaar meegemaakt. Toen jij aantrad als raadslid, was ik net terug als wethouder na een jaar te zijn weggeweest. Ik heb met jou in je hoedanigheid als fractievoorzitter in diverse portefeuilles heel vaak van gedachten mogen wisselen over wat er in Weert moest gebeuren. Aan die discussies denk ik nog altijd met heel veel plezier terug. Ik heb mogen constateren dat het in bijna alle gevallen leidde tot overeenstemming over wat wij wilden.

Op één persoon ben ik een klein beetje boos, en dat is de heer Schroeten. Nu hebben we eindelijk een jongeman in de raad en dan gaat hij weer! Die boosheid gaat

overigens heel snel over, want ik weet waarom hij ervoor heeft gekozen de raad te verlaten. Jammer blijf ik het echter wel vinden, want je was een jong en enthousiast raadslid en ik heb je bovendien leren kennen als een deskundig raadslid, en dat op meerdere terreinen. Ik zal nooit vergeten hoe je, toen de nutsbedrijven verkocht moesten worden en afgestevend werd op een fusie met Eneco, samen met een collega je rol hebt vervuld in het toetsen op de vraag of we wel de goede weg op gingen.

Mevrouw Van Aggel. U was ook wethouder van Stramproy, maar als zodanig heb ik u niet gekend. Ook u heb ik leren kennen in de commissie voor bezwaarschriften als een zeer zorgvuldig opererend iemand, die de ervaringen die ze had als wethouder steeds gebruikte om met de commissie op een zeer zorgvuldige manier een afweging te maken.

Tot slot de heer Janssen. Voor hem moet het een bijzondere eer zijn geweest toen Stramproy bij Weert kwam, want daarmee kwam hij als Weertenaar terug waar hij thuis hoorde! Ik heb met jou niet in commissies gezeten, Bert, zodat onze ervaring zich beperkt tot deze raad. Van jou houd ik het beeld over van een zeer gedegen bestuurder, die zeer zorgvuldig opereerde. Je nam niet altijd het woord, maar als je het deed wist je waarover je sprak. Je deed dat met overtuiging en behartigde de belangen waarvoor je stond.

Hiermee heb ik enige ervaringen geschetst uit de afgelopen vier jaar en bij sommigen uit een langere periode. Afrondend zeg ik iedereen die vandaag afscheid neemt dank voor de collegialiteit, die er altijd is geweest. Wij konden wel eens met elkaar in de clinch gaan in de raad of in de commissies, maar daarna was er altijd weer een vriendschap die als uniek te bestempelen valt. Woorden van dank spreek ik ook uit voor de inzet die iedereen altijd aan den dag heeft gelegd voor Weert. Ik wil niet nalaten die dank ook te richten aan de dames en heren partners van de scheidende raadsleden. Zij hebben het mede mogelijk gemaakt dat zij in dit huis hun rol als raadslid konden vervullen. Degenen die terugkomen roep ik nu alvast een hartelijk welkom toe. Ik hoop niet dat ik jullie te vaak moet toespreken als nestor! Ik hoop dat degenen die echt vertrekken de politiek zullen blijven volgen en als oud-bestuurders van de gemeente Weert hun kritische geluiden zullen blijven afgeven aan het nieuwe bestuur. Het ga jullie heel erg goed! (Applaus)

De voorzitter: Bedankt René, voor je zeer verdiende, warme en persoonlijke woorden. Ik stel thans de afscheid nemende raadsleden in de gelegenheid desgewenst het woord te voeren.

De heer Den Braber: Mijnheer de voorzitter. Indertijd heb ik via het vrijwilligerswerk Harrie Geuskens leren kennen en uit vriendschap ben ik vervolgens in de politiek terechtgekomen; niet uit politieke overtuiging eigenlijk, maar zuiver uit vriendschap om Harrie, die het toen al moeilijk had, zoveel mogelijk bij te staan. Aan het eind van mijn raadsperiode is weer sprake van een bijzondere markering. Ik ben twee keer opgenomen in het ziekenhuis en in die tijd heb ik van jullie allemaal veel belangstelling mogen ondervinden. Deze meneer gaat daarom

ook weer weg in vriendschap. Politieke grenzen heb ik eigenlijk nooit gekend. De mens stond voor mij centraal, dat vond ik het belangrijkste, en dat is maar goed ook, want ik wist indertijd niet dat ik voorbestemd was om te fuseren; ik heb me nergens aan kunnen hechten. Dank u wel. (Applaus)

Mevrouw Van Aggel-Zuidgeest: Burgemeester, secretaris, leden van de raad en andere aanwezigen. Partir c'est mourir un peu. Met dit bekende Franse gezegde heb ik eind 1997 als wethouder afscheid genomen van de gemeente Stramproy. De jaren die daarop volgden in de gemeenteraad van Weert zijn voor mij van een andere betekenis geweest. De betrokkenheid met de burger heb ik zeker in het begin erg gemist. Samen met mijn fractie heb ik toch mijn plaats gevonden in de commissie welzijn, onderwijs en personeelszaken, alsook in de bezwarencommissie en als afgevaardigde van het gemeentebestuur Weert bij de Rissebedrijven. De politiek van de gemeente Weert, met speciaal het kerkdop Stramproy, zal ik altijd blijven volgen. De nieuwe raadsleden wens ik hierbij veel succes. Graag maak ik van deze gelegenheid gebruik om iedereen te bedanken die met mij heeft samengewerkt en mij heeft gesteund, zowel politiek als privé. Bij deze wil ik tevens de wens uitspreken dat het u allen in de toekomst goed moge gaan. (Applaus)

De heer In den Kleef: Mijnheer de voorzitter. Na hetgeen gezegd is verkeer ik eigenlijk een beetje in dubio: zal ik nog iets zeggen, of toch maar zwijgen? Maar ik zal toch maar een paar woorden tot u richten. Als raadslid moet je kiezen. Het is kiezen of delen. Delen kon in mijn situatie niet meer, daarom heb ik gekozen, en die keuze is, zoals u weet, op iets anders gevallen. Op zichzelf vind ik dat wel jammer, omdat ik nu een einde moet maken aan iets wat ik altijd graag heb gewild. Anderzijds ben ik op de avond van de uitslag van de verkiezingen, toen ik hier de trap opliep en de heer Braam ontmoette, tot de conclusie gekomen dat ik met een geweldige rust die trap op was gegaan, iets wat ik voor die tijd niet in die mate had gevoeld. Als u nu vraagt waarom die rust er nu plotseling wel was, wil ik nog één kritische noot plaatsen. In deze raad staan wij als mensen wel eens heel ver uit elkaar, heb ik het gevoel. Soms wordt het persoonlijk en daarna moet je even bijpraten. Dan blijkt dat je als mens vaak toch heel dicht bij elkaar kunt staan. Zoals u allen weet, hebben Leon Heuvelmans en ik wel eens stevige noten gekraakt, en ik moet zeggen dat dat toch heeft geholpen in het naderbij brengen van de mens in het raadslid. Wellicht kan het nieuwe dualistische stelsel ertoe leiden dat wat meer onder elkaar en met elkaar wordt opgetrokken. Ik dank u allen en het ga u goed! (Applaus)

De heer Van Heugten: Mijnheer de voorzitter. Als je 14 jaar in de raad zit en je weet dat er een eind aan komt, kijk je nog eens terug op de afgelopen jaren en laat je de politiek nog eens aan je voorbij gaan. Er zijn emotionele momenten geweest, zoals de kwestie met de coffeeshops, maar ook leuke dingen. In al die jaren is Harrie Geuskens altijd mijn grote voorbeeld geweest. In deze raad zijn vele felle debatten gevoerd, maar buiten deze raad was Weert volgens mij een voorbeeld voor heel Nederland, want we konden het persoonlijk allemaal goed met elkaar

vinden. Zo moet het ook: in de raad goed debatteren over allerlei standpunten en buiten de raad vrienden en collega's van elkaar. Dank u wel. (Applaus)

Mevrouw Aendekerk-Kunnen: Mijnheer de voorzitter. Ik heb 16 jaar in de raad mogen zitten en dank u en René Verheggen voor de mooie woorden. Bij deze wil ik iedereen hier bedanken, mijn collega's, maar ook het personeel dat altijd voor ons klaar stond. Het was hartstikke fijn. Dank u wel! (Applaus)

De heer Janssen: Mijnheer de voorzitter. Ook voor mij is dit de laatste raadsvergadering. Ik zal u niet vermoeien met nabeschouwingen of goede raad. Nabeschouwingen zijn voor mezelf en ik heb ervoor gekozen in de toekomst op afstand te gaan staan. Daarmee wil ik vanaf vandaag beginnen, dus houd ik ook de goede raad maar voor mezelf. Ik kan wel zeggen dat het raadswerk mij veel heeft geleerd en dat ik het niet zou hebben willen missen. Het is echter mooi geweest, ik wil nu graag plaats maken voor jongere mensen. De jeugd heeft de toekomst en het is dan ook goed dat zij de toekomst mede gaan inkleuren. De raadsleden van de nieuwe raad wens ik veel wijsheid toe. Slim zijn ze wel, maar dat staat niet altijd garant voor wijsheid. Ik wens hen dus veel wijsheid toe. Wijsheid werpt betere vruchten af dan slimheid; ze zijn houdbaarder en ze smaken beter. Daarmee wil ik mijn bijdrage in deze raad beëindigen. Dank u wel. (Applaus)

De heer Schouwenaars: Mijnheer de voorzitter. Het spreekwoord 'spreken is zilver, zwijgen is goud' is wel eens lastig in de gemeenteraad, maar er is in ieder geval veel zilver verdiend! Toen ik de agenda voor deze vergadering las, dacht ik dat het een kale avond zou worden, maar nu wil ik u graag complimenteren met de wijze waarop u hieraan invulling hebt gegeven. Het was bijzonder plezierig. Eerder bleek u wat moeite te hebben met het definiëren van deze raad en daarbij wil ik u wel even helpen. Dit was de laatste, beste monistische raad van Weert!

Het is prettig afscheid te kunnen nemen na verkiezingen waarbij je partij goed heeft gescoord. We hebben ook wel eens andere tijden meegemaakt en die gun ik niemand, hoewel...: soms wel! Ik wil alle mensen die in dit huis werken bedanken voor al het werk dat zij niet alleen voor mij, maar ook voor anderen hebben gedaan en nog zullen gaan doen. Wat je ook vroeg, iedereen was bereid je te helpen; het was nooit te veel. Ook mijn collega's in de politiek zeg ik graag dank. Ondanks verschillen van mening werd Weert altijd voorop gesteld. Ik treed nu terug uit de actieve politiek, maar ik zal het vanaf de zijlijn blijven volgen. Iedereen die in het duale stelsel van start gaat wens ik een hele goede achterban toe, al kunnen ze nooit zo'n goede krijgen als ik heb gehad! Ik hoop dat zij zeer kritisch zullen volgen hoe de wijzigingen in het duale stelsel gestalte zullen krijgen, die uiteindelijk zullen moeten leiden tot een kwalitatief beter bestuur.

Dit wilde ik even kwijt. Ik dank mijn achterban, Elly, van harte. (Applaus)

De heer Braam: Mijnheer de voorzitter. Als ik de jaren erbij tel die ik voor mijn raadslidmaatschap deel uitmaakte van de door wijlen Lei de Borgie opgerichte commissie Sportorgaan, heb ik vier burgemeesters meegemaakt: Frans Breekpot,

Jo Matti, Loekie van Maaren en u, voorzitter. Uw komst bood perspectief, want ik herinner mij dat u, toen u op 15 juni 1999 kennis kwam maken met de raad, een fles wijn voor me meebracht. Ik dacht: nou zit ik gebeiteld!

Net als de sprekers voor mij kan ik zeggen dat het een schitterende tijd is geweest. Het eerst echt grote besluit dat ik mede mocht nemen betrof de aanleg van de centrale antenne-installatie in Weert. Het is maar goed dat we dat gedaan hebben, zij met een zeer kleine meerderheid, want we hebben haar daarna met veel winst kunnen verkopen! Daarna zijn er zeer vele besluiten geweest, soms tragische, soms vervelende, maar ook een heleboel leuke. Ik heb in de tijd waarin ik in deze raad heb gezeten heel veel fractiegenoten zien komen en gaan. We waren het niet altijd met elkaar eens, maar we hebben altijd wel een prettige fractie gehad. Aan het eind van lange discussies kwamen we er altijd wel weer met elkaar uit.

Toen ik vanavond de hele familie zag opmarcheren, bedacht ik dat er best eens iets aan de hand zou kunnen zijn, en dat is ook gebleken: een lint en een penning, het is schitterend en ik ben er heel erg dankbaar voor. Of het kan weet ik niet, maar misschien kunt u Hare Majesteit vertellen hoe erkentelijk ik ben voor deze onderscheiding!

De voorzitter: Dan zal ze waarschijnlijk zeggen: waarom komt Ad Braam me dat zelf niet vertellen!?

De heer Braam: Ik weet hoe druk ze het heeft in deze tijd, daarom zal ik haar maar niet storen!

Het college wil ik hartelijk danken voor het feit dat ik de Penning van Verdienste in ontvangst heb mogen nemen. Ik ben er erg trots op! Het zou me nooit zijn gelukt als mijn vrouw me niet zoveel vrije tijd had gegeven om dit te kunnen doen. Daarvoor ben ik haar bijzonder dankbaar.

Alle medewerkers in dit huis, die altijd bereid waren ons te helpen, zeg ik van harte dank. Het is altijd fijn geweest in dit huis en daar ben ik zeer dankbaar voor. Graag wil ik ook memoreren dat we in al die jaren een bijzonder goede relatie hebben gehad met de pers. Ik dank alle collega's en wens hen, voor zover ze herkozen zijn, en alle nieuwe raadsleden in het nieuwe dualistische systeem heel veel succes. Ik zal zeker blijven volgen hoe het verloopt, alleen al uit nieuwsgierigheid! Dank u wel. (Applaus)

De voorzitter: Dames en heren. Ik vind het geweldig fijn dat u op deze feestelijke wijze het einde van deze raadsperiode 1998-2002 hebt onderstreept. Ik ben er erg trots op dat dat mogelijk is geweest op deze onvergetelijke wijze. Ik feliciteer u daarmee nogmaals allen van harte en ik hoop dat iedereen het ook wil opvatten als een aansporing om zich te blijven inzetten, op welke plaats dan ook en in welke hoedanigheid dan ook, voor de belangen van Weert en zijn inwoners!

*

De voorzitter sluit te 21.08 uur de vergadering met gebed.

De secretaris,

De voorzitter

